

Sag C-353/20**Anmodning om præjudiciel afgørelse****Dato for indlevering:**

31. juli 2020

Forelæggende ret:

Tribunal de l'Entreprise du Hainaut, retsdistrikt Charleroi (Belgien)

Afgørelse af:

23. juli 2020

Sagsøger:

Skeyes

Sagsøgt:

Ryanair DAC

Tribunal de l'Entreprise du Hainaut (handelsretten i Hainaut, Belgien), retsdistrikt Charleroi

Afgørelse

Afdelingen for sager om foreløbige forholdsregler

[Org. s. 2]

ISAGEN:

Den **selvstændige offentlige virksomhed SKEYES** (tidligere benævnt BELGOCONTROL), [udelades], hvis hjemsted befinder sig i [udelades] BRUXELLES (Belgien) [udelades],

sagsøger efter tredjemandsindsigelse [udelades].

MOD:

Det irske selskab **RYANAIR D.A.C.**, hvis hjemsted befinder sig [i] [udelades] Swords [udelades] (Irland) [udelades],

sagsøgt efter tredjemandsindsigelse [udelades].

[Udelades] [processuelle bemærkninger]

Nærværende ret har efter votering afsagt følgende afgørelse:

FREMSTILLING AF TVISTEN

1. SKEYES har eneret på lufttrafikstyring vedrørende civil luftfart i Belgien. Det er en »selvstændig offentlig virksomhed« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i lov af 21. marts 1991 ¹.

I artikel 1 i loi sur les entreprises publiques (lov om offentlige virksomheder) fastsættes følgende:

»§ 1. Ethvert almennyttigt organ, der skal disponere over en forvaltningsmæssig selvstændighed inden for en given industriel eller kommerciel sektor, kan, efter at dets grundlæggende vedtægter er blevet tilpasset ved lov til bestemmelserne i dette kapitel, opnå en sådan selvstændighed ved at indgå en driftsaftale med staten på de vilkår, der fremgår af nærværende lov. [...]

§ 4. Følgende organer er klassificeret som selvstændige offentlige virksomheder:

[...]

4° Skeyes«

I lovens artikel 170 præciseres følgende:

»Skeyes har til formål:

1. at sørge for luftfartens sikkerhed i det luftrum, som den belgiske stat er ansvarlig for [udelades] [org. s. 3] [udelades]

[udelades]«

Af artikel 171 fremgår følgende: »De aktiviteter, der er omhandlet i artikel 170, nr. 1-3, er offentlige tjenesteydelsesopgaver.«

I forbindelse med foranstaltninger, der skal sørge for lufttrafikkens sikkerhed, har SKEYES bemyndigelse til at træffe en foranstaltning ved navn »Zero rate«, som indebærer, at intet fly må lette, lande eller transitere i det belgiske luftrum eller i bestemte zoner i dette rum.

¹ – Ændret ved loi du 16 décembre 2015« modifiant la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques » (lov af 16.12.2015 »om ændring af lov af 21.3.1991 om reform af visse offentlige økonomiske virksomheder«).

2. De opgaver og formål, som den belgiske stat har pålagt SKEYES, er fastlagt i en driftsaftale. På det tidspunkt, hvor nærværende tvist opstod, var den aftale, der var indgået den 11. april 2014, i kraft. Aftalen blev efterfølgende forlænget med virkning fra den 24. juni 2019.
3. Det skal yderligere fremhæves, at de flyveledere, der er en del af SKEYES' faste personale, er ansat efter personalevedtægten, uden at dette indskrænker SKEYES' ret til at ansatte personale på grundlag af en ansættelseskontrakt ².
4. Luftfartsselskabet RYANAIR opererer i Belgien fra Charleroi og Bruxelles lufthavn.
5. SKEYES har tidligere oplevet episoder med sociale spændinger, således som dom af 20. november 2017 fra Cour d'appel de Bruxelles (appeldomstolen i Bruxelles, Belgien) ³ bevidner, idet nævnte ret – efter sagsanlæg fra RYANAIR – fastslog SKEYES' principielle ansvar efter en vild strejke, der fandt sted i september 2010.
6. Flere gange i perioden fra februar til maj 2019 lukkede SKEYES det belgiske luftrum på grund af mangel på disponibelt mandskab. Følgende episoder er dokumenteret:
  - lukning af luftrummet fra den 12. februar kl. 22 til den 13. februar kl. 22; den landsdækkende strejke den 13. februar fik tilslutning blandt SKEYES' personale, hvilket resulterede i aflysninger af flyvninger til og fra de belgiske lufthavne
  - aktion målrettet lukning af de belgiske lufthavne den 12. og den 13. marts; alle lufthavne blev lukket i to timer, én efter én, Bruxelles fra kl. 22, Charleroi fra kl. 4-6
  - aktion den 20. marts ved den faglige sammenslutning, der repræsenterer flyvelederne; aktionen medførte forsinkelser i afgang og ankomster [**org. s. 4**]
  - lignende aktion den 28. marts
  - aktion om natten fra den 15. april til den 16. april 2019, hvilken førte til lukning af det belgiske luftrum fra midnat til kl. 6 om morgenen
  - aktion den 16. maj, hvilken førte til lukning af luftrummet fra kl. 9.30 til kl. 13 (jf. nedenfor).

² – Artikel 29, § 1, andet afsnit, i lov af 21.3.1991.

³ – [Udelades] [henvisninger]. Dommen har været genstand for en appel for Cour de cassation (kassationsdomstol, Belgien), i hvilken der endnu ikke er truffet afgørelse.

RYANAIR har forklaret, at luftfartsselskaberne i de fleste tilfælde ikke blev informeret i rette tid og derfor ikke kunne begrænse de negative følger af disse aktioner for passagererne.

7. Den seneste aktion den 16. maj 2019 førte til, at RYANAIR indgav en begæring i særlige hastetilfælde for nærværende ret, samtidig med, at der blev indgivet andre begæring i Bruxelles og Liège. Disse begæring blev indgivet for de retslige instanser i den ovenfor beskrevne sammenhæng.
8. Ved pressemeddelelse af fredag den 10. maj 2019 oplyste SKEYES, at der var blevet underskrevet en overenskomstaftale, som »ledelsen vil gennemføre [...] i sin helhed og hurtigst muligt af hensyn til virksomheden og de berørte medarbejdere«. I forlængelse af denne aftale blev der planlagt flere informationsmøder den 16. maj 2019, således at personalet kunne blive orienteret, uden at flyvekontrollen ville blive forstyrret.
9. Den 16. maj blev SKEYES imidlertid atter tvunget til at lukke det belgiske luftrum som følge af, at adskillige flyveledere var udeblevet fra deres vagt, vel at mærke under de omstændigheder, der er beskrevet i den officielle meddelelse, som SKEYES' ledelse udstedte samme dag:

»Visse faglige aktioner hos Skeyes er ikke berettigede. Informationsmøderne om overenskomstaftalen hos Skeyes er ikke en anledning til at afbryde tjenesten.

Skeyes' ledelse havde i dag inviteret flyvelederne for at gennemgå den overenskomstaftale, der blev indgået i fredags, den 10. maj. Flyvelederne kunne i den hensigt komme uafbrudt mellem kl. 10 og kl. 19 samt i pauserne, således at alle ville få mulighed for at modtage de nødvendige forklaringer på det mest hensigtsmæssige tidspunkt, uden at tjenesten af den grund ville skulle afbrydes.

Da ledelsen konstaterede, at der var iværksat visse aktioner med det formål at påvirke lufttrafikken på grund af disse informationsmøder, blev den nødt til at aflyse møderne.

Enhver anden aktion betragtes som vild strejke.

[Udelades]«

10. Da RYANAIR blev udsat for denne uforberedte lukning af luftrummet, indgav selskabet samme dag, den 16. maj 2019 kl. ca. 10 om morgenen en ensidig begæring i særlige hastetilfælde i henhold til artikel 584 i Code judiciaire (den belgiske retsplejelov), en begæring, som nærværende ret tog til følge samme dag, idet den anordnede, at SKEYES skulle: »varetage den tjeneste, som den har monopol på, således at lufttrafikken kan operere normalt, idet der i modsat fald vil blive udløst en tvangsbøde på 250 000 EUR for hver time, det belgiske luftrum fortsat er lukket som følge af flyveledernes strejke.«

Retsvirkningerne af denne afgørelse blev begrænset til perioden fra den 16. til den 24. maj 2019.

11. RYANAIR modtog rettens afgørelse pr. e-mail fremsendt samme dag, den 16. maj kl. 15.38, kort efter, at luftrummet på ny var blevet åbnet for lufttrafik. Selskabet meddelte SKEYES afgørelsen den 21. maj 2019. Pr. 24. maj 2019 havde der ikke været registreret yderligere forstyrrelser. Afgørelsen ophørte derfor med at have retsvirkninger, uden at der var blevet gjort brug af tvangsbøder. **[Org. s. 5]**
12. Ved dokument forkyndt ved stævningsmand af 21. juni 2019 har SKEYES indgivet tredjemandsindsigelse mod afgørelsen af 16. maj 2019. Det indledende processkrift indeholder følgende påstande:
  - principalt, at nærværende ret erklærer, at den ikke er kompetent til at træffe afgørelse om det oprindelige krav og som følge heraf til at annullere afgørelsen a quo
  - subsidiært, at nærværende ret erklærer, at den ikke er kompetent til at træffe afgørelse om det oprindelige krav, og at den henviser sagen til præsidenten for Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (den fransksprogede ret i første instans i Bruxelles, Belgien), subsidiært til præsidenten for Tribunal de première instance du Hainaut (retten i første instans i Hainaut, Belgien) – retsdistrikt Charleroi – eller mere subsidiært til præsidenten for Tribunal francophone de l'entreprise de Bruxelles (den fransksprogede handelsret i Bruxelles, Belgien)
  - mere subsidiært, at det fastslås, at det oprindelige krav var ugrundet, og at afgørelsen a quo som følge heraf annulleres
  - mest subsidiært, at det fastslås, at det oprindelige krav var ugrundet, for så vidt det knytter tvangsbøder til hovedforpligtelsen, og at afgørelsen a quo som følge heraf annulleres for så vidt angår denne del.

RETSFORHANDLINGER

- 13 [Udelades]
- 14 [Udelades]⁴ **[org. s. 6]** [udelades]⁵
- 15 [Udelades] [Formaliteten med hensyn til Skeyes' tredjemandsindsigelse]
16. Med henblik på at opnå annullation af afgørelsen af 16. maj 2019 har SKEYES fremført to argumenter om manglende kompetence.

⁴ – [Udelades]

⁵ – [Udelades]

SKEYES er for det første af den opfattelse, at nærværende ret ikke var kompetent til at træffe afgørelse om et krav vedrørende dette organs kontrolfunktion i forhold til det belgiske luftrum.

Subsidiært er SKEYES af den opfattelse, at dette organ i sin egenskab af offentligretligt selskab ikke kan henhøre under den kompetence, som gælder for tribunal de l'entreprise (handelsretten).

17. SKEYES har for det første gjort gældende, at nærværende ret ikke var kompetent til at træffe afgørelse om RYANAIRs krav med hensyn til at tvinge flyvelederen til at genåbne det belgiske luftrum.

Ifølge SKEYES er RYANAIR ikke indehaver af nogen subjektiv ret, på grundlag af hvilken dette selskab kan indgive et sådant krav. Der erindres om, at reguleringen af det belgiske luftrum henhører under den skønsbeføjelse, som den selvstændige offentlige virksomhed SKEYES råder over, idet alene sidstnævnte er i stand til at vurdere, under hvilke betingelser dette rum skal reguleres.

18. Nærværende rets holdning: Domstolene og retterne træffer afgørelse om krav på grundlag af en subjektiv ret. Subjektiv ret indebærer, at der foreligger en præcis retlig forpligtelse, som en regel i henhold til objektiv ret direkte pålægger en anden person, og til gennemførelse af hvilken sagsøgeren har en egen interesse⁶.
19. Den ensidige begæring fra RYANAIR var støttet på, at der i dette selskabs tilfælde forelå subjektive rettigheder. RYANAIR udtrykte sig nemlig som følger [udelades]:

»Disse gentagne strejker, og særligt denne vilde strejke, i en situation, hvor det er forår, og hvor sommerferien nærmer sig, udsætter RYANAIR – såvel som andre luftfartsselskaber – for et [org. s. 7] alvorligt og uopretteligt tab som følge af aflysningerne og forsinkelserne i flyvningerne, de driftsmæssige forstyrrelser, de rejsendes utilfredshed, samt de omfattende forpligtelser, der påhviler RYANAIR som følge af artikel 9 i forordning (EF) nr. 261/2004 [...]. Selv om flyveledernes strejke er en usædvanlig omstændighed, der gør det muligt for luftfartsselskabet ikke at yde den kompensation, der er fastsat i tilfælde af forsinkelse eller aflysning af en flyafgang, er luftfartsselskabet nemlig stadig forpligtet til at yde forplejning og bistand til passagererne, herunder, hvis det er relevant, indkvartering på et hotel, hvilket udgør meget store omkostninger.«

20. Nærværende ret bemærker, at der til grund for denne argumentation ligger et krav om følgende subjektive rettigheder:
- i tilknytning til friheden til at oprette og drive egen virksomhed, hvilken er anerkendt af Den Europæiske Unions Domstol som et generelt princip i EU-

⁶ – [Udelades] [henvi sning til national retspraksis]

retten ⁷, retten til for RYANAIR ved udøvelsen af sin økonomiske virksomhed som luftfartsselskab ikke at være uforholdsmæssigt hindret af offentlige myndighedsafgørelser, der resulterer i: luftfartsselskabets afholdelse af ekstraordinære udgifter, ledelsesmæssige problemer i forhold til HR, ukontrollerbare krænkelser af selskabets brand og omdømme – tab, som det i flere tilfælde kan være vanskeligt at rette op på

- ved tilsidesættelser, der kan tilregnes SKEYES, retten til at indgive et erstatningsøgsmål mod dette selskab i lighed med det søgsmål, RYANAIR tidligere har indgivet mod SKEYES, og som førte til dom af 7. november 2017 [udelades], hvorved Cour d’appel de Bruxelles (appeldomstolen i Bruxelles, Belgien) stadfæstede den straf, som SKEYES havde pådraget sig ved dommeren i første instans til – i henhold til artikel 1384, stk. 3, i Code civil (den borgerlige lovbog, Belgien) – at erstatte det tab, som RYANAIR havde lidt som følge af en 24-timers vild strejke, der blev indledt den 28. september 2010 blandt SKEYES’ mandskab (SKEYES indgav kassationsanke til prøvelse af denne dom)
  - i tilknytning til retten til skadeserstatning, retten til at begrænse sit tab, i den foreliggende sag ved i form af begæring at anmode om, at det under tvangsbødestraf forbydes SKEYES på ny at lukke luftrummet på grund af interne problemer.
21. Begrunder de således påberåbte subjektive rettigheder – i modsætning til, hvad SKEYES har anført – at brugerne (luftfartsselskaberne) kan kræve beskyttelse heraf ved de almindelige domstole?

SKEYES er en selvstændig offentlig virksomhed efter belgisk ret, hvis aktivitet pr. definition indeholder visse grænseoverskridende aspekter; fra det øjeblik er de EU-retlige bestemmelser nødvendigvis relevante med henblik på at afgøre, hvilke rettigheder brugerne har i forhold til en sådan enhed.

Dette kommer til udtryk i 24. betragtning til forordning (EF) nr. 549/2004 (jf. fuldstændig henvisning nedenfor): »Målet for denne forordning, nemlig oprettelsen af et fælles europæisk luftrum, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens grænseoverskridende omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan, idet der dog i gennemførelsesbestemmelser skal tages hensyn til specifikke lokale forhold [...]«

22. På EU-plan skal følgende retsakter således tages i betragtning: **[org. s. 8]**

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 549/2004 af 10. marts 2004 om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum (»rammeforordningen«)

⁷ – [Udelades] [henvisning til retslæren]

Artikel 4

Nationale tilsynsmyndigheder

1. Medlemsstaterne enten udpeger eller opretter i fællesskab eller hver for sig et eller flere organer som deres nationale tilsynsmyndighed til at varetage de opgaver, som påhviler en sådan myndighed i henhold til denne forordning og de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 550/2004 af 10. marts 2004 om udøvelse af luftfartstjenester i det fælles europæiske luftrum (»luftfartstjenesteforordningen«)

Præambel

(5) Udøvelse af lufttrafiktjenester som omhandlet i denne forordning er forbundet med udøvelse af en offentlig myndigheds beføjelser, som ikke er af en økonomisk art, der kan begrunde anvendelse af traktatens konkurrenceregler.

(6) Det påhviler medlemsstaterne at overvåge, at luftfartstjenesterne udøves sikkert og effektivt, og at kontrollere, at luftfartstjenesteudøverne opfylder de fælles krav, der er fastsat på fællesskabsplan.

(13) Udøvelse af kommunikations-, navigations- og overvågningstjenester samt luftfartsinformationstjenester bør tilrettelægges på markedsvilkår, men samtidig bør der tages hensyn til de særlige karakteristika ved sådanne tjenester, og der bør opretholdes et højt sikkerhedsniveau.

Artikel 8

Udpegelse af lufttrafiktjenesteudøvere

1. Medlemsstaterne sikrer for så vidt angår luftrummet under deres ansvarsområde, at der udøves lufttrafiktjenester med eneret inden for specifikke luftrumsblokke. Med henblik herpå udpeger medlemsstaterne en lufttrafiktjenesteudøver, som er indehaver af et certifikat, der er gyldigt i Fællesskabet.

3. Medlemsstaterne definerer, hvilke rettigheder og forpligtelser de udpegede lufttrafiktjenesteudøvere har. Forpligtelserne kan omfatte vilkår for rettidig levering af relevante oplysninger, der gør det muligt at identificere al flyvning med luftfartøjer i det luftrum, som hører ind under medlemsstaternes ansvarsområde.

4. Medlemsstaterne skal kunne udøve et skøn ved valget af lufttrafiktjenesteudøver, forudsat at denne opfylder de krav og betingelser, der er omhandlet i artikel 6 og 7.

23. SKEYES har hævdet, at dette organ som følge af sin egenskab af »lufttrafiktjenesteudøver« for Belgien og den skønsbeføjelse, som det er tildelt, unddrager sig enhver domstolskontrol vedrørende tilsidesættelser, der ville kunne foreholdes det i forbindelse med, at det udøver sine beføjelser.

Denne holdning synes at være i strid med EU-retten. [Org. s. 9]

Selv om de nationale myndigheder – i henhold til de EU-retlige bestemmelser – definerer, hvilke rettigheder og forpligtelser der gælder for organisationer som SKEYES, står det nemlig fast, at disse myndigheder ved denne definering synes at være forpligtet til at sikre brugerne adgang til effektive retsmidler i tilfælde af tilsidesættelse fra den offentlige virksomheds side.

Nærværende ret skal således efterprøve, om de subjektive rettigheder, som RYANAIR har krævet beskyttelse af, til trods for den skønsbeføjelse, der er indrømmet SKEYES, og i kraft af hvilken alene dette selskab – af hensyn til den almene interesse – kan bedømme, om dets afgørelser er hensigtsmæssige, kan give retten mulighed for at tvinge SKEYES til at redegøre for, under hvilke betingelser denne skønsbeføjelse udøves. Dette er i retslæren beskrevet som et »følsomt« spørgsmål ⁸.

24. Cour de cassation (kassationsdomstol, Belgien) har i flere afgørelser anerkendt, at sagsøgeren kan gøre brug af de almindelige domstole, selv når den administrative myndigheds søgsmålsret er uindskrænket. Det kan nemlig ikke udelukkes, at myndigheden udviser uagtsomhed, idet den krænker en subjektiv ret, eller, selv hvis der ikke foreligger en sådan ret, idet den ikke udøver sin skønsbeføjelse som en normalt forsigtig administrativ myndighed i samme situation ville have gjort.

I en dom af 26. marts 2009 ⁹, hvilken er særlig relevant, udtalte Cour de cassation (kassationsdomstol, Belgien) følgende:

»Den administrative myndighed, der træffer en afgørelse i medfør af sin skønsbeføjelse, råder over en skønsmæssig frihed, hvorved den inden for lovens grænser selv kan fastlægge de nærmere vilkår for udøvelsen af sin kompetence og vælge den løsning, som den finder mest passende. Domstolene har kompetence til at afværge eller godtgøre enhver krænkelse, som den administrative myndighed ved udøvelsen af denne skønsbeføjelse fejlagtigt begår mod en subjektiv ret.« ¹⁰

Det fremgår af denne retspraksis, at det vigtigste ved undersøgelsen af domstolenes kompetence er den ret, som sagsøgeren har påberåbt sig. Hvis den påberåbte ret er en subjektiv ret (og sagsøgeren har en umiddelbar, bestående og aktuel interesse i at påberåbe sig denne ret), henhører kravet under domstolenes

⁸ – [Udelades] [henvisning til retslæren]

⁹ – [Udelades] [henvisning]

¹⁰ – [Udelades] [henvisning til retspraksis]

kompetence. Hvorvidt der kan gives medhold i kravet, er et andet spørgsmål, idet der ved besvarelsen heraf skal tages hensyn til den administrative myndigheds særlige status.

25. Nærværende ret henleder opmærksomheden på, at de domme fra Cour de cassation (kassationsdomstol, Belgien), hvori grænserne for den administrative myndigheds skønsbeføjelser undersøges, vedrører udlændingeretten, hvis bestemmelser i høj grad er nationale.

I det foreliggende tilfælde bringer tvisten de særlige EU-retlige bestemmelser i anvendelse, som der er erindret om ovenfor, og som gælder med forrang for alle EU-medlemsstaternes vedkommende.

Nærværende ret finder det herefter nødvendigt, for at fastlægge, hvilke eventuelle grænser der gælder for den skønsbeføjelse, som tildeles operatørerne i det europæiske luftrum, at forelægge Den Europæiske Unions Domstol de spørgsmål, der fremstilles i nærværende afgørelses dispositive del. **[Org. s. 10]**

PÅ GRUNDLAG AF DISSE PRÆMISSER

forelægger undertegnede, [udelades] præsident for Tribunal de l'Entreprise du Hainaut (handelsretten i Hainaut, Belgien), [udelades]

[udelades] [processuelle bemærkninger, formaliteten med hensyn til tredjemandsindsigelsen, nødvendigheden af den præjudicielle forelæggelse]

således følgende præjudicielle spørgsmål for Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde:

1.

Skal forordning nr. 550/2004, og særligt artikel 8 heri, fortolkes således, at den giver medlemsstaterne bemyndigelse til at unddrage de hævdede tilsidesættelser af luftfartstjenesteudøvers forpligtelse til at udøve tjenester fra den pågældende medlemsstats retsinstitansers kontrol, eller skal bestemmelserne i forordningen fortolkes således, at de forpligter medlemsstaterne til at iværksætte effektive retsmidler over for de hævdede tilsidesættelser, henset til karakteren af de tjenester, der skal udføres?

2.

Skal forordning nr. 550/2004, for så vidt den præciserer, at »[u]døvelse af lufttrafiktjenester som omhandlet i denne forordning er forbundet med udøvelse af en offentlig myndigheds beføjelser, som ikke er af en økonomisk art, der kan begrunde anvendelse af traktatens konkurrenceregler«, fortolkes således, at den udelukker ikke alene de egentlige konkurrenceregler, men ligeledes alle andre regler, der gælder for offentlige virksomheder, der er aktive på et marked for varer

og tjenesteydelser, som har en indirekte indvirkning på konkurrencen, såsom de regler, der forbyder hindringer for friheden til at oprette og drive egen virksomhed og til at levere tjenester?

[Udelades] [udsættelse af sagen, foreløbig fuldbyrdelse, processuel bemærkning]

Denne afgørelse er afsagt i det ekstraordinære offentlige retsmøde, som chambre des référés (afdelingen for foreløbige forholdsregler) har afholdt den 23. juli 2020.

[Udelades] [underskrifter]

ARBEJDSDOKUMENT